

KINH LIÊN HOA DIỆN QUYỂN HẠ

Bấy giờ, Đức Thế Tôn rời khỏi cây Bồ-đề. Vua trời Tỳ-sa-môn và trăm vạn ức chúng Dạ-xoa cùng lúc khóc rống lên, nước mắt ràn rụa, lấy tay lau nước mắt và nói kệ:

*Dung sắc Như Lai rất vi diệu
Vượt hơn chúng sinh, không
ai bằng Như vậy trang nghiêm thân
đặc biệt Không bao lâu nữa sẽ diệt
độ!*

Vua trời Đế Thích và trăm ngàn ức chúng trời Ba Mười Ba cùng lúc òa khóc, nước mắt ràn rụa nói kệ:

*Diện tướng Như Lai thật đầy
đặn Hình sắc thù thắng như nhật
nguyệt Hết thấy trời, người đều
cúng dường Chúng con không được
thấy nữa rồi!*

Vua trời Tu-diêm-ma và trăm vạn ức chúng trời Tu-diêm-ma cùng lúc òa khóc, nước mắt ràn rụa, lấy tay lau nước mắt nói kệ:

*Nhân trung tinh tấn hùng
mạnh nhất Thần lực phá tan các
quân ma Thích sư tử trong giòng
cam giá Nay bị vô thường nuốt mất
rồi!*

Vua trời San-đâu-suất-đà và trăm vạn ức chúng trời San-đâu-suất-đà cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau nước mắt nói kệ:

*Người nhìn không chán, như vua
thuốc Xuất thế giống như đèn sáng lớn
Trí nhãn như vậy nay
diệt độ Thế gian sẽ trở lại
tối tăm!*

Vua trời Hóa Lạc và trăm vạn ức chúng trời Hóa Lạc cùng nhau òa khóc, nước mắt ràn rụa, lấy tay lau nước mắt, nói kệ:

*Bước đi vững chắc hơn sư tử
Diện mạo tròn đầy vượt vầng
trăng Đì không mang dép trên mặt
đất*

Vết tướng “ngàn hoa” không thấy nữa!

Bấy giờ, vua ma và chúa trời Tha Hóa Tự Tại hết sức vui mừng an ổn, sung sướng, cùng với trăm vạn ức chúng trời Tha Hóa Tự Tại vội vã đến chỗ Phật, chấp tay hướng Phật, nói kệ:

*Các chúng sinh ác đã
điều phục Tất cả cấu uế không
còn nữa Tại sao còn trụ ở thế
gian*

Xin Phật hãy mau nhập Niết-bàn!

Lúc đó, vua trời Đại Phạm tức giận Ma vương, nói:

–Này Ma vương, kẻ đại ác! Chư Phật Như Lai là vật báu tối thắng, nay tại sao ông lại muốn cho Thế Tôn mau chóng Niết-bàn?

Vua trời Đại Phạm và trăm vạn ức chúng Phạm thiên cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau nước mắt nói kệ:

*Ngay hiện tại này cùng vị lai
Thế giới Phạm thiên cùng nơi
khác Chưa từng được thấy thân của
Phật Khuôn mặt đoan nghiêm đầy
thanhtĩnh!*

Vua A-tu-la Tỳ-ma-chất-đa-la và trăm vạn ức chúng A-tu-la cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau nước mắt nói kệ:

*Công đức sắc Phật không
lường được Bao la, vô tận, thật vô
cùng*

Lợi ích Tu-la và nẻo khác

Nay nếu diệt độ, thế gian không!

Long vương Ta-già-la và trăm vạn ức Long chúng cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau nói kệ:

Voi Doãn-la-bát nhiều cả

*ngàn Không bằng một lực của
Như Lai Như vậy bậc đại lực
hùng mạnh*

Nay đã bị vô thường hủy hoại!

Vua trời Tỳ-lâu-lặc-xoa và trăm vạn ức chúng Cửu-bàn-trà cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi nói kệ:

*Kính ngưỡng hoa sen báu đại
giác Sinh từ ao giới thanh tịnh kia
Thị hiện tướng vô thường
không lâu Nay sẽ nghiêng, rơi hẳn
tịch diệt!*

Vua trời Tỳ-lâu-bác-xoa và trăm vạn ức Long chúng cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi nói kệ:

*Khuôn mặt Như Lai như
trăng tròn Ánh sáng chói lợi như
ánh dương Như vậy ở đời không lâu
nữa*

Hiện bị vô thường nuốt ăn đi!

Vua trời Tỳ-sa-môn và trăm vạn ức chúng Dạ-xoa cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi nói kệ:

*Thân Phật sắc vàng rất thù
diệu Ba mươi hai tướng tự trang
nghiêm Chẳng lâu sẽ bị các vô
thường Hủy hoại thanh tịnh đại
Mâu-ni!*

Vua trời Đề-đâu-lại-trá và trăm vạn ức Long chúng cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi nói kệ:

*Sắc thân Như Lai thật hiếm
có Ngay trong ba cõi không gì
bằng Như vậy không lâu sẽ diệt
độ*

Vì bị vô thường trói buộc rồi!

Đại tướng Dạ-xoa tên Bàn-chỉ-ca cùng với trăm vạn ức chúng Dạ-xoa cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi nói kệ:

Tiếng Phật thù thắng như

*Phạm thiên Vượt hơn tiếng Ca-lăng-
tần-già Không lâu Như Lai sẽ Niết-
bàn Không còn được nghe pháp cam
lồ!*

Đại tướng Dạ-xoa tên Bàn-giá-la cùng với trăm vạn ức
chúng Dạ-xoa cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau
rồi nói kệ:

*Sắc vàng Như Lai tỏa sáng thân
Công đức trang nghiêm mặt
trăng tròn Giữa mây lông trắng,
tướng thù đặc Nay con quy mạng lễ
cuối cùng!*

Đại tướng Dạ-xoa tên Ma-ni-bạt-đà-la cùng với trăm vạn ức
chúng Dạ-xoa cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau, nói
kệ:

*Với ba mươi hai tướng
thượng diệu Tám mươi vẻ đẹp tự
trang nghiêm Sẽ bị vô thường,
chúa kim cương Đập tan đại Thánh
đấng Mâu-ni!*

Đại tướng Dạ-xoa tên Phú-na-bạt-đà cùng với trăm vạn ức chúng Dạ-xoa
cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi nói kệ:

*Tất cả Phật trong đời quá
khứ Cùng các Thế Tôn ở vị lai
Họ Thích mạnh mẽ, chúa
sư tử Đã bị vô thường hãm hại
rồi!*

Đại tướng Dạ-xoa tên Ma-sĩ-lợi-địa-ca cùng với trăm vạn ức
chúng Dạ-xoa cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi
nói kệ:

*Nay con lần cuối thấy
Mâu-ni Thế rồi không còn được
hầu hạ Lần cuối đành lễ tướng
ngàn hoa Vân hoa bàn chân in
mặt phẳng!*

Đại tướng Dạ-xoa tên Khư-đà-la-ca cùng với trăm vạn ức chúng Dạ-xoa cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi nói kệ:

*Ôi thôi, tướng vô thường
đại ác Hủy hoại tất cả các chúng
sinh Báu vật vô thượng của muôn
loài Cũng vào tịch diệt, không trụ
lâu!*

Đại tướng Dạ-xoa tên Kim-kỳ-la cùng với trăm vạn ức chúng Dạ-xoa cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi nói kệ:

*Nay con quy y lạy cây
Phật Phát sinh nơi đại địa trì
giới Chính bị búa rìu của vô
thường Không lâu đốn ngã đại
Mâu-ni!*

Đại tướng Dạ-xoa tên Ta-đa-kết-lợi cùng với trăm vạn ức chúng Dạ-xoa cùng nhau òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi nói kệ:

*Tướng lông trắng giữ
mày Chiếu sáng như vàng
nguyệt Mắt tịnh như sen
xanh*

Hiếm có, sẽ không thấy!

Địa Thần Thiên cùng với trăm vạn ức chúng Dạ-xoa òa khóc, nước mắt ràn rụa, lấy tay lau rồi nói kệ:

*Nay con lạy hùng
mãnh Tối thắng nơi hàng
người*

*Tối thượng trong (loài) hai
chân Kính ngưỡng đại Mâu-ni!*

Bồ Đề Thọ Thiên òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi nói

kệ:

*Nơi đây trừ vua ma
Cùng phá quyến
thuộc ma Đại Mâu-ni
không lâu*

Bà vô thường điệt!

Thần Kỳ Lâm òa khóc, nước mắt đầm òa, lấy tay lau nước mắt

rồi nói

kệ:

*Rừng kỳ thần sẽ
không Rừng trúc cũng
như vậy Hố vô thường
cực sâu Như Lai vào
khônghiện!*

Kim-cang-mật-tích cùng với trăm vạn ức chúng Dạ-xoa òa khóc,
nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi nói kệ:

*Thành tối thắng như vậy
Cũng là nơi tốt
tươi Bỏ dòng họ
Thích-ca Sẽ hướng
nơi nào đây?*

Thần rừng Lâm-tỳ-ni òa khóc, nước mắt đầm đìa, lấy tay lau rồi nói
kệ:

*Quốc vương Tịnh Phạn trước
đã diệt Phu nhân Ma-da cũng diệt
độ*

*Như Lai nay muốn nhập
Niết-bàn Như vậy tịch diệt không
thể thấy!*

Thần thành Ca-tỳ-la vội vã đến chỗ Phật, òa khóc nức nở, chệnh
choạng, nói:

–Như Lai Niết-bàn sao quá vội? Thế Tôn Niết-bàn sao quá nhanh?
Con mắt thế gian bị diệt mất.

Rồi nói kệ:

*Vườn Lâm-tỳ-ni – nơi Phật
sinh Lớn lên ở nơi thành Ca-tỳ
Ánh sáng tỏa vượt hơn ngàn
nhật Nay thấy lần cuối, không thấy
nữa!*

Thần cây Bồ-đề cùng các chúng chư Thiên, A-tu-la, Ca-lâu-la,
Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già ở trong không trung phát ra âm thanh lớn
cùng nhau òa khóc, rồi nói:

–Phật là báu vật tối thắng của chúng sinh, không bao lâu sẽ mất!
Bấy giờ, Đức Thế Tôn cất lên Phạm âm nói với các hàng
chư

Thiên, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già:

–Các người chớ nên khóc, chớ nói những lời khác, chớ sinh ưu não,
rồi lấy tay đập ngực khiến tâm hỗn loạn. Tại sao có thế gian,
người thọ sinh do nhân duyên của pháp hữu vi hòa hợp mà được sống

lâu? Nếu ai muốn cưỡng lại sự hoại diệt của pháp vô thường thì chuyện đó hoàn toàn không có.

Thế rồi Đức Thế Tôn chỉ dạy, làm cho các chúng trời, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già được sự lợi ích an vui. Khi đã phát sinh lòng vui mừng, các chúng trời cho đến Ma-hầu-la-già đi nhiều quanh bên phải Đức Thế Tôn rồi trở về chỗ cũ.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

– Khi xưa, lúc Ta ở chỗ Long vương A-ba-la, Ta ghi nhớ nước Kế-tân. Sau khi Ta Niết-bàn, tại nước này phát triển mạnh mẽ, yên ổn, giàu có, giống như cõi Uất-đan-la-việt. Pháp Phật rất hưng thịnh, rất nhiều vị La-hán ở tại đây, cũng có vô lượng các đệ tử của Như Lai. Hết thấy các vị La-hán trong cõi Diêm-phù-đề đều đi đến nước này. Nơi ấy chẳng khác nào nơi cõi trời Đâu-suất. Như Lai có mọi danh thân, cú thân: Tu-đa-la, Kỳ-dạ, Bỉ-ca-hạt-la-na, Già-tha, Ưu-đà-na, Ni-đà-na, A-ba-đà-na, Y-đế-tỷ-lợi-đa-kiến, Già-xà-đa-ca, Tỳ-phật-lược, A-phù-đà-đạt-ma, Ưu-ba-đề-xá. Các vị La-hán ấy cùng nhau kết tập mười hai bộ loại kinh điển của Như Lai rồi tạo ra rộng rãi các bộ luận.

Nước Kế-tân ấy giống như khu vườn Hoan-hỷ của Đế Thích, cũng như ao trong mát A-nậu. Lại có những vị: Phả-la-đọa, Thệ-tân-đầu-lâu v.v... đang sống vui vẻ tại nước Kế-tân. Những vị không còn thoái chuyển đối với Phật thừa, những vị A-la-hán cũng ở tại nước này.

Lại có A-la-hán Nhân-đà-la-ma-na, A-la-hán Bạch-hạn v.v... đối với pháp tạng - hữu lậu, vô lậu - Như Lai giảng nói, những vị ấy thấy đều lựa chọn nhóm, tập lại để truyền bá rộng rãi.

Tôn giả A-nan! Sau khi Niết-bàn, pháp thân tối hậu của Ta được những vị ấy kiến lập ở đời vị lai. Về sau, có năm vị Thiên tử là: Kim-tỳ-la v.v... sinh ra ở nước Kế-tân, truyền bá rộng rãi giáo pháp của Ta ở đời, thiết lập một cách trọng hậu để cúng dường. Các đệ tử của Ta ở cõi Diêm-phù-đề chưa từng nghe đại hội nào như vậy.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

– Nước Kế-tân ở đời vị lai sẽ tạo ra pháp hội lớn như thế. Này A-nan! Sau khi năm Thiên tử kia diệt độ, có một đệ tử của ngoại đạo Phú-lâu-na tên Liên-hoa-diện, sắc thân màu vàng, trí tuệ thông tỏ, thấu rõ thiên văn, lý giải một cách khéo léo về sự tuần hoàn trong

thiên văn của năm tinh tú nơi hai mươi tám ngôi sao. Kẻ đại si này đã từng cúng dường bốn vị La-hán. Ngay khi cúng dường, người này đã phát thệ nguyện: “Tôi nguyện ở đời vị lai sẽ phá hoại pháp Phật. Với công đức cúng dường các vị La-hán này, tôi nguyện đời đời sẽ được thân đọa nghiêm. Thân cuối cùng sẽ được sinh trong gia đình của quốc vương, thân được làm quốc vương tên My-chi-hạt-la-câu-la” mà diệt trừ pháp Phật.

Kẻ đại si ấy đập vỡ chiếc bát của Ta. Sau khi đập vỡ bát, người

này sa vào đại địa ngục A-tỳ. Kẻ đại si ấy mạng chung, rồi lần lượt có bảy vị Thiên tử xả thân sinh nơi nước Kế-tân, lại tiếp tục kiến lập chánh pháp của Như Lai, thiết lễ trọng hậu cúng dường.

Này A-nan! Do phá vỡ bát, các đệ tử của Ta dần dần làm ô nhiễm giới tịnh. Khi bát mới phá, tuy làm nhiễm ô giới thanh tịnh, nhưng các Tỳ-kheo này trí tuệ như ngư vương có khả năng phá tan ngoại đạo. Trải qua hai thời kỳ như thế, các Tỳ-kheo ở cõi Diêm-phù-đề này phá giới thanh tịnh, ưa làm điều bất thiện, thân đi trộm cướp, cày ruộng, khai hoang, trồng trọt, tham lam tích trữ y tốt, bát tốt, không thích đọc tụng Tu-đa-la, Tỳ-ni, A-tỳ-đàm.

Như vậy, này A-nan! Những người trí tuệ ưa thích đọc tụng đều diệt độ hết, bấy giờ phần nhiều có các Tỳ-kheo đua nịnh, quanh co, ganh ghét, khởi lên nhiều việc phi pháp, đây chính là do các Tỳ-kheo không thực hành đúng như pháp. Các quốc vương không dựa vào vương pháp, đó chính là vua không cai trị như vương pháp. Dân chúng trong các nước ấy phần nhiều thực hành mười nghiệp bất thiện tăng thượng, ấy là do nghiệp ác. Đất đai nơi đây mọc nhiều gai góc, cỏ độc, đất cát, sỏi đá.

Này A-nan! Ngay trong lúc ấy năm thứ tinh vị: sữa, dầu, muối, đá, mật ở cõi Diêm-phù-đề đều mất hết sức mạnh, mất hết mùi vị. Như vậy là năm thứ này đã mất đi năng lực cũng như mùi vị. Lúc ấy, chúng sinh lại tạo nhiều nghiệp ác tăng thượng, ấy là do họ đã tạo nhiều điều ác, bất thiện.

Bát vỡ của Phật, hướng đến phương Bắc. Bấy giờ, những chúng sinh tại phương Bắc thấy bát vỡ của Phật, bèn thiết lễ cúng dường trọng hậu với những món như: hoa, hương đốt, hương xoa, đèn sáng, vòng hoa và các loại âm nhạc. Khi cúng dường bát này, có người phát tâm Bồ-đề Vô thượng, có người phát tâm cầu quả Thanh văn, có người phát tâm cầu quả Phật-bích-chi.

Bát vớ ấy hương đến nước Ba-la-bát-đa, dân chúng trong nước ấy thấy bát vớ của Phật, bèn đem những món: các loại hoa, hương đốt, hương bột, hương xoa, đèn sáng, vòng hoa và các loại âm nhạc cúng dường. Khi cúng dường bát, có người phát tâm Bồ-đề Vô thượng, có người phát tâm cầu quả Thanh văn, có người phát tâm cầu quả Phật-bích-chi.

Này A-nan! Do thần lực từ bát vớ của Phật, cũng do căn lành của chúng sinh cảm ứng, bát vớ của Ta tự nhiên trở lại như cũ, không khác gì trước. Về sau không bao lâu, bát của Ta liền biến mất khỏi cõi Diêm-phù-đề, xuất hiện trong cung Long vương Ta-già-la.

Ngay lúc biến mất, tại cõi Diêm-phù-đề suốt bảy ngày bảy đêm, cảnh vật đều hết sức tối tăm, uy quang của mặt trời, mặt trăng không còn hiện bày, đại địa chấn động, sấm chớp liên hồi, trong không trung phát ra âm thanh rất đáng kinh sợ, gió đen nổi lên hết sức ghê gớm. Các hàng trời, người, A-tu-la, Ca-lâu-la, Càn-thát-bà, Ma-hầu-la-già thấy đều khóc rống, nước mắt đầm đìa.

Như vậy, này A-nan! Ngay khi bát này mới biến mất, pháp luật của Như Lai cũng mất, không hiện nữa. Vào lúc đó, Ma vương thấy pháp luật diệt mất, nên hết sức vui mừng, hết sức an ổn, ở giữa không trung, nói: “Pháp Cù-đàm diệt mất, ta sẽ giáo hóa các chúng sinh khiến tự mình tạo các điều ác rồi dạy cho người khác cùng làm ác”. Do từ sự khuyến dụ của ma nên những người trong các thành ấp, xóm làng giết hại lẫn nhau. Cũng do chính việc khuyến dụ, dẫn dắt chúng sinh tạo mọi điều ác nên sinh thân của Ma vương bị rơi vào địa ngục A-tỳ.

Bấy giờ, trông thấy bát của Phật, Long vương Ta-già-la bèn thiết lễ trọng hậu, đem các loại báu như báu Nhân-đà-ni-la, báu Ma-ha-ni-la, báu hỏa châu, báu thanh thủy v.v... để cúng dường, suốt bảy ngày lễ bái, đi nhiều quanh theo chiều bên phải. Trong chúng rồng này có vị phát tâm Bồ-đề Vô thượng, có vị phát tâm cầu quả Thanh văn, có vị phát tâm cầu quả Phật-bích-chi.

Lúc đó, Long vương Ta-già-la đưa tay cầm bát nói kệ:

*Các tướng trang
nghiêm tay Nhận các loại
đồ ăn*

*Chứa đầy trong
bát này Như vậy để thọ*

dùng.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Thế rồi bát của Ta biến mất ở cung Long vương Ta-già-la và xuất hiện ở cung Tứ Thiên vương. Khi ấy, Tứ Thiên vương: Tỳ-lâu-lặc-xoa, Tỳ-lâu-bác-xoa, Tỳ-sa-môn, Đề-đầu-lại-trá đã thiết lễ trọng hậu, đem tất cả những thứ như: các loại hoa, các loại vòng hoa, các loại hương xoa, các loại hương đốt, các loại đèn sáng, các loại âm nhạc v.v... cúng dường suốt bảy ngày bảy đêm. Khi cúng dường lễ bái xong, trong chúng chư Thiên có vị phát tâm Bồ-đề Vô thượng, có vị phát tâm cầu quả Thanh văn, có vị phát tâm cầu quả Phật-bích-chi. Lúc này, Tỳ-lâu-lặc Cừu-bàn-trà vương đưa tay cầm bát nói kệ:

*Như Lai dùng
lần cuối Tại nhà ông
thọ rên Bát vì hóa
chúng sinh Mà đến tại
nơi này.*

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Trải qua bảy ngày bảy đêm như thế, bát của Ta biến mất khỏi cung Tứ Thiên vương, xuất hiện ở cung trời Tam Thập Tam. Khi ấy, thấy bát của Phật, Phật mẫu phu nhân Ma-da ưu sầu khổ não như tên cắm vào tim, khó có thể chịu được, chệnh choạng trên đất giống như khúc cây tròn, nói: “Như Lai Niết-bàn sao vội vậy? Tu Già Đà diệt độ sao nhanh thế? Con mắt của thế gian mất rồi, cây Phật bị đổ ngã, núi Tu-di Phật bị băng lở, đèn Phật cũng tắt mất, suối pháp cạn khô, ma vô thường nhật làm héo úa hoa sen Phật”.

Khi đó, Phật mẫu phu nhân Ma-da đưa tay cầm bát, bảo với các chúng chư Thiên, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Càn-thát-bà, Ma-hầu-la-già: “Các chư Thiên hãy lắng nghe! Đây là bát của Đức Như Lai Thích Ca thường thọ dụng. Như Lai là bậc dũng mãnh đệ nhất, diện mạo tròn đầy quá hơn mặt trời, mặt trăng. Hình ảnh ấy hiển hiện ở trong bát này.

Lại nữa, này chư Thiên! Bát như vậy, tại đại thành Vương-xá đã nhận thức ăn độc của Thi-lợi-quật-đa.

Chư Thiên hãy lắng nghe! Thích Ca Mâu Ni là bậc đại hùng, đã dùng bát này nhận đồ ăn ở nhà Tu-ma-già-đà, trong thành Mãn-phúc.

Chư Thiên hãy lắng nghe! Vì giáo hóa Ưu-lâu-tần-loa Ca-diếp cùng rỗng độc lớn, Như Lai đã bắt rỗng độc bỏ vào trong bát này.

Chư Thiên hãy lắng nghe! Do nghiệp duyên, tại nước Bù-liên-đa, Như Lai đã dùng bát này nhận thứ thóc – thức ăn của ngựa - trong suốt bốn tháng.

Thiên chúng hãy lắng nghe! Do lòng đại bi, Như Lai Thích Ca đã dùng bát này thu nhận thức ăn của người hết sức nghèo hèn.

Chư Thiên hãy lắng nghe! Đức Như Lai Thích Ca đã dùng bát này nhận các món đồ ăn ở tại cung Long vương Ta-già-la.

Chư Thiên hãy lắng nghe! Trong suốt bốn tháng hạ, Đức Như Lai Thích Ca đã dùng bát này nhận thức ăn của chúng ta.

Chư Thiên hãy lắng nghe! Vì muốn điều phục quỷ mẹ Ha-lợi với tâm ác thường uống máu người, Đức Như Lai Thích Ca đã dùng bát này nhốt đứa con út của quỷ mẹ tên Tất-lợi-diêm-ca-la Dạ-xoa lại”.

Phật mẫu phu nhân Ma-da lại đưa tay cầm bát, nói kệ:

*Tùy tâm Phật muốn
nhận Đến nhập vào trong
bát Phật ở nơi bụng ta
Tròn đầy suốt mười tháng.*

Bấy giờ, vua trời Đế Thích thiết lễ trọng hậu, đem những thứ như: các loại hoa trời, hương trời, hương chiên-đàn cõi trời để cúng dường lễ bái, đi nhiễu quanh theo chiều bên phải bảy ngày bảy đêm. Cúng dường xong, trong các chúng chư Thiên có vị phát tâm Bồ-đề Vô thượng, có vị phát tâm cầu quả Thanh văn, có vị phát tâm cầu quả Phật-bích-chi. Vua trời bèn đưa tay cầm bát nói kệ:

*Bát thù thắng này
đây Làm trí chúng sinh
lớn Thân Phật cũng như
vậy Thành tựu các công
đức.*

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Trải qua bảy ngày bảy đêm như thế, bình bát biến mất khỏi trời Tam Thập Tam, xuất hiện tại cõi trời Diêm-ma. Thấy bát của Phật, vua trời Diêm-ma liền đem tất cả những thứ như: hoa trời Mạn-đà, hương trời chiên-đàn, các loại hoa, các loại âm nhạc để cúng dường lễ bái, đi nhiễu quanh bên phải của bát Phật trong bảy ngày bảy đêm. Khi đó, trong chúng trời có vị phát tâm Bồ-đề Vô

thượng, có vị phát tâm cầu quả Thanh văn, có vị phát tâm cầu quả Phật-bích-chi. Lúc ấy, chúa trời Diễm-ma đưa tay cầm bát nói kệ:

*Ngàn vạn ức
chúng sinh Thấy bát đều
hoan hỷ Phát sinh quả
thắng diệu Mâu-ni khiến
tới đây.*

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Trải qua bảy ngày bảy đêm như thế, bình bát lại biến mất tại cõi trời Diễm-ma, xuất hiện ở cõi trời Đâu-suất-đà. Khi ấy, thấy bát của Phật, vua trời Đâu-suất-đà liền đem hoa trời Mạn đà, hoa Ma-ha mạn đà cùng các loại diệp hoa, các loại hương, các loại âm nhạc, thiết lễ trọng hậu để cúng dường lễ bái, đi nhiều quanh bên phải của bát Phật suốt bảy ngày bảy đêm, rồi đưa tay cầm bát, nói kệ:

*Trong các loài chúng
sinh Phật khởi tâm từ bi
Bát này nhận đồ
ăn Phật khiến đến nơi
đây.*

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Trải qua bảy ngày bảy đêm như thế, bình bát lại biến mất tại cõi trời Đâu-suất-đà, xuất hiện ở cõi trời Hóa Lạc. Lúc này, thấy bát của Phật, vua trời Hóa Lạc liền đem các loại hoa trời, các loại hương trời, các loại âm nhạc để thiết lễ trọng hậu cúng dường, lễ bái, đi nhiều quanh bên phải suốt bảy ngày bảy đêm. Khi đó, trong thiên chúng có vị phát tâm Bồ-đề Vô thượng, có vị phát tâm cầu quả Thanh văn, có vị phát tâm cầu quả Phật-bích-chi. Vua trời Hóa Lạc đưa tay cầm bát nói kệ:

*Bậc Đạo sư hiếm có
Thương xót đối chúng
sinh Vì lợi ích muôn loài
Nên khiến bát tới đây.*

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Khi các hàng trời, A-tu-la, Ca-lâu-la, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già đem hoa trời Mạn-đà-la, hoa Ma-ha Mạn-đà-la cùng

với những thứ hoa khác, các loại hương như: hương trời chiêm-đàn, hương bột v.v... cúng dường bát rồi, tức thời liền đem bát này đưa đến nơi cung Long vương Ta-già-la.

Phật bảo tiếp:

–Này A-nan! Tất cả bát cùng xá-lợi của Phật trong cõi Diêm-phù-đề và nơi mười phương khác cũng đều ở tại cung của Long vương Ta-già-la.

Này A-nan! Như vậy, nơi đời vị lai, bình bát cùng xá-lợi của Ta biến mất ở đây, hương thẳng đến hơn tám vạn do-tuần trụ ở biên vực của kim cang.

Này A-nan! Ta nói cho ông biết, vào đời vị lai, khi thọ mạng của các chúng sinh tới tám vạn bốn ngàn năm, lúc đó có một vị Phật là Như Lai Di-lặc, đấng Ứng Cúng Chánh Biến Tri với ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, thân màu vàng rực, ánh sáng bao trùm một tầm, âm thanh giống như tiếng trống trời Đại Phạm, như tiếng Ca-lăng-tần-già. Lúc ấy, bình bát cùng xá-lợi của Ta xuất hiện ở nơi biên vực của kim cang, rồi đến chỗ Đức Phật Di-lặc ở cõi Diêm-phù-đề. Bình bát cùng xá-lợi của Ta vẫn trụ trong không trung, phóng ra ánh sáng năm màu sắc, đó là: xanh, vàng, đỏ, trắng, pha lê với các tạp sắc.

Như vậy, này A-nan! Ánh sáng năm màu kia lại phóng đến tất cả các cõi trời. Đến các cõi trời ấy rồi, từ trong luồng ánh sáng đó phát ra âm thanh, nói kệ:

*Tất cả hành vô
thường Tất cả pháp vô
ngã Cùng Niết-bàn
tịchdiệt Cả ba là pháp
ấn.*

Ánh sáng ấy lại phóng đến các địa ngục, nói kệ:

*Tất cả hành vô
thường Tất cả pháp vô
ngã Cùng Niết-bàn
tịchdiệt Cả ba là pháp
ấn.*

Này A-nan! Ánh sáng được phóng ra từ bình bát cùng xá-lợi của Phật lại hướng đến mười phương thế giới. Nơi ánh sáng ấy, phát ra lời

nói kệ:

*Tất cả hành vô
thường Tất cả pháp vô
ngã Cùng Niết-bàn
tịchdiệt Cả ba là pháp
ấn.*

Này A-nan! Như thế, ánh sáng được phóng ra từ bình bát cùng xá-lợi của Ta làm các Phật sự ở khắp thế giới trong mười phương xong, liền trở về chỗ cũ kết thành lọng mây ánh sáng lớn trụ trong không trung phía trên bình bát cùng xá-lợi của Phật.

Này A-nan! Xá-lợi Phật cùng bình bát hiện bày những việc hết sức hy hữu như vậy. Khi thấy hiện sự hy hữu của thần thông này, tám mươi trăm ức chúng sinh đắc quả vị A-la-hán, một ngàn ức chúng sinh cạo tóc xuất gia, lòng tin trong sạch, một vạn chúng sinh phát tâm cầu đạo quả Bồ-đề Vô thượng, đạt được sự không thoái chuyển.

Này A-nan! Khi bình bát cùng xá-lợi giáo hóa rộng rãi các chúng sinh rồi, liền trụ trong không trung, phía trước đức Di-lặc. Bấy giờ, Đức Phật Di-lặc đưa tay cầm bát cùng xá-lợi của Ta, bảo với các hàng chư Thiên, nhân, A-tu-la, Ca-lâu-la, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già: Các vị nên biết, bình bát và xá-lợi này chính là sự huân tu từ tìn, giới, đa văn, tinh tấn, định trí của bậc đại sĩ hùng mạnh: Như Lai Thích Ca Mâu Ni. Các vị nên biết, Đức Như Lai Thích Ca Mâu Ni có khả năng khiến cho vô lượng trăm ngàn na-do-tha ức chúng sinh trụ trong thành Niết-bàn, vượt trội hơn cả trăm ngàn ức lần hoa Ưu-đàm-bát. Bình bát cùng xá-lợi cố nhiên là đến cảnh giới này.

Khi ấy, vì bình bát cùng xá-lợi của Ta, Đức Di-lặc Tam-miệu-tam-phật-đà đã xây tháp bằng bốn thứ báu và đặt bình bát cùng xá-lợi của Ta vào trong đó.

Lúc ấy, Đức Phật Di-lặc cùng với các hàng chư Thiên, nhân, A-tu-la, Ca-lâu-la, Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già thiết lễ trọng hậu cúng dường, lễ bái tháp chứa bình bát với xá-lợi của Ta.

Này A-nan! Như Lai là bậc Ứng Cúng Chánh Biến Tri, thì bình bát và xá-lợi cũng có oai đức lớn như thế.

Này A-nan! Ông theo hầu sinh thân của Như Lai, công đức phát sinh là vô lượng vô biên, không thể nghĩ bàn.

Phật đã vì Tôn giả A-nan nêu bày những việc ở đời vị lai, lại bảo:

–Này A-nan! Ông hãy cùng Ta đi tới các nước, vì không bao lâu chỉ sau bảy ngày nữa, Như Lai sẽ nhập Niết-bàn.

Tôn giả A-nan đáp:

–Dạ!

Khi ấy, Phật cùng Tôn giả A-nan lần lượt đi đến những thành ấp của các nước, độ thoát vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha chúng sinh, rồi lại đến nhà người thợ rèn Thuần-đà. Đây là nơi Như Lai dùng bữa ăn cuối cùng. Khi Đức Thế Tôn nhận đồ ăn của người thợ rèn xong, bèn nói kệ:

*Nay Ta ăn
lần cuối Tại nhà
ông Thuần-đà*

*Như vậy thân năm
chúng Không lâu sẽ diệt
độ.*

Thế rồi Phật cùng Tôn giả A-nan đến thành Câu-thi-na, dùng mọi phương tiện giáo hóa các Lực sĩ ở đây xong, lại tiếp tục đi ra khỏi thành Câu-thi-na, đến giữa hai cây Ưu-ba-bạt-đa-na-bà-la. Bấy giờ, Đức Thế Tôn xoay đầu về hướng Bắc mà nằm. Khi ấy, Tu-bạt-đà-la đến chỗ Phật đánh lễ rồi ngồi xoay về phía Phật. Phật vì ông ta thuyết pháp, khiến ông chứng đắc quả vị A-la-hán.

→